

Анастасъ, гръцкія царь, за да може да запази Цариградъ отъ блъгаритѣ, огради по 507-та година Цариградъ съ една стѣна, която се простираше отъ едно-то до друго море. По 558-та година Блъгаритѣ се съединихъ съ Аваритѣ и познавахъ тѣхнія Кралъ за Господарь. Нъ като умрѣ аварскіятъ кралъ, блъгаретѣ поисквахъ кралятъ да бжде блъгаринъ, за това станахъ да се бижтъ по между си, и аваритѣ навихъ на блъгаритѣ, отъ които единъ дѣлъ около десети хиляди като не можихъ да тръпжтъ да глѣджтъ чужденецъ за тѣхенъ господарь, оставихъ си бащиніята и отидохъ у земята на Францушкіятъ кралъ Дагоберъ (630 г.). Французитѣ отъ страхъ да не имъ направжтъ нѣщо зло тѣзи блъгаре, намыслихъ да се отгвѣжтъ отъ тѣхъ, и за то прѣзъ една ноцъ, като сиѣхъ, ги избихъ, наедно съ женитѣ имъ и дѣцата имъ. По 634-та година блъгаретѣ съ войводата си Кубрата станахъ да се бижтъ съ аваритѣ и се отгвѣвахъ съвѣмъ отъ тѣхъ, и Кубрата стана кралъ Своеволень, блъгаретѣ и като бѣхъ съ аваритѣ наедно навъ не прѣставахъ да нападжтъ на гръцкото царство; само на Кубратовото врѣме тѣ минувахъ съ гръцатѣ. Кубратъ проводи на Цариградъ посланикъ и връза съ гръцкіятъ царь Ираклія единъ зговоръ за миръ, който се дрѣжа до врѣмето на Константина Погоната. Ираклія прати на блъгарскіятъ кралъ дарове, и му даде титлата Патрицій. Кубратъ умрѣ по 660-та година и остави петъ сына на които заржча да сѣджтъ заедно, за да можжтъ да се пазжтъ отъ непріятелитѣ. Нъ тѣ не послушахъ баща си и се раздѣлихъ. Най-голѣмія братъ Батбай, остана на бащиното си мѣсто съ по-многого блъгари; вторія братъ прѣмина рѣката Донъ съ дружината си и се засели по край тая рѣка срѣщо земята на брата си Батбай; третія братъ Аспарухъ, като